

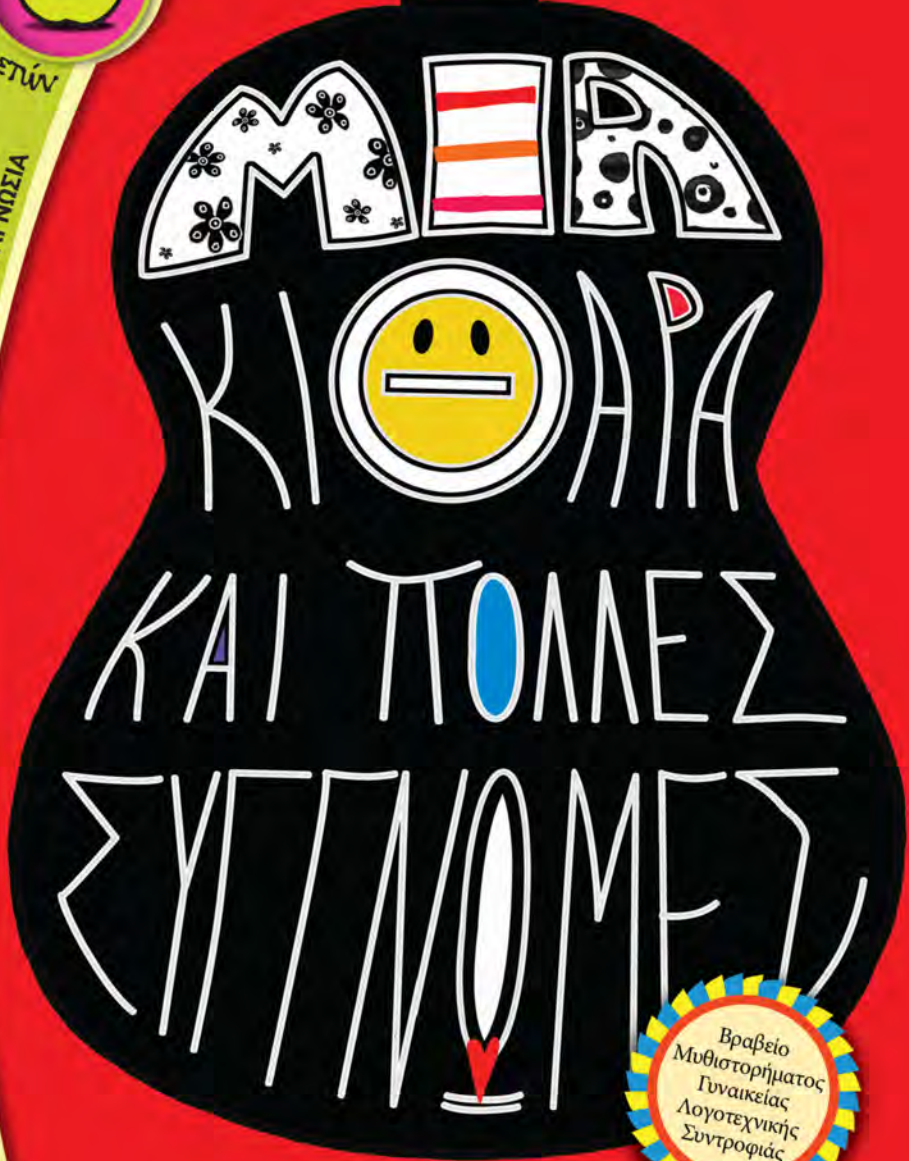
Ιωάννα Μπαμπέτα

Ξινόμυλο

11+ ετών

ΕΥΕΛΙΚΤΗ ΖΩΝΗ • ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Μια κιθάρα και πολλές συγγνώμες**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ιωάννα Μπαμπέτα
ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Σάντρα Ελευθερίου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ – ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Αρβανιτίδης ΑΒΕΕ

© Ιωάννα Μπαμπέτα, 2014
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2014

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2014

ISBN 978-618-01-0393-9

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομικαλή 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiu Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

Ιωάννα Μπαμπέτα

Εικονογράφηση: Σάντρα Ελευθερίου

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ

Η ΙΩΑΝΝΑ ΜΠΑΜΠΕΤΑ γεννήθηκε το 1975 στη Γλυφάδα. Σπούδασε κοινωνική πολιτική και κοινωνική ανθρωπολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Ασχολήθηκε με την έρευνα για τη ζωή των ηλικιωμένων στην ελληνική περιφέρεια.

Είναι υπεύθυνη του προγράμματος Φιλαναγνωσίας σε μεγάλο ιδιωτικό εκπαιδευτήριο. Οργανώνει και συντονίζει τις παρουσιάσεις συγγραφέων για το νηπιαγωγείο και για όλες τις τάξεις του δημοτικού. Επίσης διατηρεί τη δική της στήλη «Βιβλία από όλο τον κόσμο» στο ένθετο «Ο Μαγικός Κόσμος του Παιδικού Βιβλίου» της ηλεκτρονικής εφημερίδας *Η Φωνή της Κω – KosVoice*. Κάθε μήνα παρουσιάζει παιδικά βιβλία στην εφημερίδα *Ελληνική Γνώμη*, που κυκλοφορεί στον Καναδά για τους Έλληνες της διασποράς. Κείμενά της για παιδιά έχουν βραβευτεί από τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά και την Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών, ενώ διηγήματά της για ενήλικους έχουν διακριθεί στους διαγωνισμούς diavasame.gr και Λόγω Τέχνης κι έχουν κυκλοφορήσει στις συλλογές διηγημάτων *19 νέα βήματα* και *11 λέξεις*.

Παιδικά βιβλία της που έχουν εκδοθεί είναι *Η Μελίνα ντετέκιβ*, *Ένα τριαντάφυλλο για τη δασκάλα μου* (βραχεία λίστα για τα κρατικά βραβεία), *Ο βασιλιάς λύκος* και *Πριγκιπικά γενέθλια*. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορεί το βιβλίο της *Η ΝΤΑΝΤΑ ΜΟΥ*.

*Στον Κωνσταντίνο και στον Νικόλα,
που είναι τα φτερά μου.*

*Στον Αλέξη,
που είναι η φωλιά μου.*

Με αγάπη!

Εχώ και το όνειρό μου

Θα περάσω όλο το καλοκαίρι στη γιαγιά. Το σπίτι μας έχει γίνει σκέτο ερείπιο. Έπεσαν ντουβάρια, γέμισαν τα πάντα με χώμα. Η μαμά κι ο μπαμπάς το λένε «ανακαίνιση», εγώ το λέω γκρέμισμα και φτιάξιμο από την αρχή.

Προτού φύγει η μαμά, με χάιδευε και με ζούλαγε στην αγκαλιά της, σαν να με άφηνε κάπου όπου θα κακοπερνούσα. Μεγάλη ιδέα έχουν τελικά οι γονείς για τον εαυτό τους. Σκέφου να μάθαιναν πως στη γιαγιά περνάω καλύτερα. Φυσικά δεν τους το είπα. Όταν η μαμά έχει τύψεις, μου αγοράζει δώρα.

Το μόνο άσχημο είναι που δε θα πάμε διακοπές φέτος. Τα έξοδα είναι πολλά με το σπίτι. Βέβαια δεν περνάω και πάντα ωραία στις διακοπές. Ο μπαμπάς θέλει να μην κάνει τίποτα. Βγάζει το

ρολόι του, κλείνει το κινητό του, ξαπλώνει σε μια ξαπλώστρα και σηκώνεται μόνο για να φάει. Από την άλλη μεριά, η μαμά χαίρεται που δεν έχει να κάνει δουλειές. Όλη την ώρα κάτι παραγγέλνει, με αποτέλεσμα να παίρνει δύο με τρία κιλά και στη συνέχεια να γκρινιάζει γι' αυτό. Ενώ εγώ όταν πηγαίνω διακοπές θέλω να κάνω ένα σωρό πράγματα. Δε θέλω ούτε να κοιμάμαι, ούτε να τρώω. Μόνο να εξερευνώ, να κολυμπάω, να ψαρεύω και, κυρίως, να ακούω μουσική.

Με τη γιαγιά, όπως είπα και πριν, περνάω πολύ ωραία. Με αφήνει να ξυπνάω ό,τι ώρα θέλω, σε αντίθεση με τη μαμά που μου φωνάζει να σηκωθώ ακόμα κι όταν δεν έχω σχολείο. Λέει πως μετά, το βράδυ, θα το ξενυχτήσω και θα την τρελάνω. Η γιαγιά όμως δεν έχει πρόβλημα να ξενυχτάω και να την τρελαίνω. Αν πάλι πω στη γιαγιά πως δεν αισθάνομαι καλά, θα μου απαντήσει αμέσως «Φάε κάτι, αγαπούλα μου», και το «κάτι» σημαίνει ό,τι τραβάει η όρεξή μου. Από σοκολάτα μέχρι πίτσα. Αντίθετα η μαμά θα με βάλει να ξαπλώσω στο κρεβάτι και θα μου φτιάξει ένα νεροζούμι «που κάνει καλό στο στομάχι» και κακό στη διάθεσή μου.

Στο λεωφορείο μπαίνω μόνο με τη γιαγιά. Η μαμά και ο μπαμπάς έχουν αυτοκίνητο που δεν το αποχωρίζονται ποτέ. Εγώ πάντως προτιμώ το λεωφορείο, γιατί μου αρέσει να παρατηρώ τους αν-

θρώπους. Και η γιαγιά είχε αυτοκίνητο αλλά τώρα τρέμουν τα χέρια της και όπως λέει «αυτό είναι εξυπηρετικό για να ανακατεύεις αυγά, αλλά στην οδήγηση δε βοηθάει».

Τα απογεύματα, λοιπόν, πάμε για μπάνιο. Καλύτερα. Το πρωί έχει πολλά καρτούν στην τηλεόραση, ενώ την υπόλοιπη μέρα όλο κάτι κυρίες που κλαίνε και κάτι άλλες που μαλώνουν δείχνει.

Έτσι και σήμερα πήραμε το λεωφορείο. Η στάση είναι δίπλα στο περίπτερο. Αγόρασα τα κόμικς που ήθελα και μπήκα. Η γιαγιά κάθισε σε μια θέση δίπλα στο παράθυρο κι εγώ στεκόμουν λίγο πιο πέρα όρθιος διαβάζοντας. Σ' αυτό η γιαγιά είναι αυστηρή. Ακόμα κι αν έχει θέσεις άδειες, δεν πρέπει να κάθομαι. «Είναι ντροπή!» μου λέει συνέχεια. «Ας κάτσει αυτός που το έχει ανάγκη. Δε χρειάζεται να σηκώνεσαι όταν μπαίνει κάποιος μεγαλύτερος, για να αισθάνεσαι εσύ ευγενικός και ο άλλος γέρος». Δε με πειράζει καθόλου. Είναι ωραίο να νομίζουν όλοι πως είμαι μόνος μου μέσα στο λεωφορείο. Αισθάνομαι μεγάλος. Ή, μάλλον, πιο μεγάλος απ' ό,τι είμαι.

Στεκόμουν δίπλα στο παράθυρο, ώσπου είδα ένα αγόρι μεγαλύτερο από εμένα να μπαίνει. Πρέπει να ήταν γύρω στα δεκατέσσερα γιατί είχε ίδιο ύψος με τον αδελφό του Σωτήρη που πηγαίνει Γ' Γυμνασίου. Δεν ήταν κάποιος μαζί του. Μπορεί βέ-

βαια να έκανε κι αυτός το ίδιο κόλπο μ' εμένα. Είχε μακριά μαλλιά και, το σημαντικότερο, κρατούσε στα χέρια του μια μεγάλη μαύρη τσάντα σε σχήμα κιθάρας. Η τσάντα φαινόταν βαριά, άρα φαντάζομαι πως μέσα θα είχε και μια κιθάρα.

Το όνειρό μου είναι να γίνω μουσικός. Να ανεβαίνω στη σκηνή, όλοι να με χειροκροτούν και η μαμά και ο μπαμπάς να κλαίνε από χαρά και περηφάνια. Θέλω να γίνω κιθαρίστας. Θα ξεκινήσω μαθήματα του χρόνου. Μαζεύω χρήματα για την κιθάρα, αλλά δεν είναι και τόσο εύκολο αν δε δουλεύεις. Έχω έναν κουμπαρά κι όταν τα πηγαίνω καλά στο σχολείο η γιαγιά όλο και κάτι ρίχνει μέσα. Το ίδιο κι η μαμά κι ο μπαμπάς. Αν το ξεχάσουν, τους το θυμίζω εγώ.

Φυσικά έχω και τη γιαγιά Ολυμπία, την αδελφή της γιαγιάς. Μου δίνει πάντα καλό χαρτιζιλίκι. Πρέπει βέβαια να κάνω πως δεν το θέλω. Έτσι μου έχει πει η μαμά. Εκείνη μου απλώνει το χέρι της, ενώ εγώ κρύβω το δικό μου στην τσέπη και της λέω: «Δεν είναι ανάγκη, γιαγιά». Βέβαια, δεν επιμένω και πολύ, μην τυχόν κι αλλάξει γνώμη. Η αλήθεια είναι ότι την αγαπώ πραγματικά, αλλά ελπίζω και στο χαρτιζιλίκι της.

«Η ευχή που θα σου δώσει είναι πιο σημαντική», μου λέει η μαμά. Με την ευχή όμως μόνο δεν μπορείς να πάρεις κιθάρα.

Ήθελα τόσο πολύ να μιλήσω σ' εκείνο το αγόρι, όμως, μέχρι να το αποφασίσω, φτάσαμε. Είναι σίγουρα μεγαλύτερός μου αλλά η διαφορά δεν πρέπει να είναι φοβερή αφού είμαι ήδη έντεκα. Μεγάλος είναι αυτός που η ηλικία του είναι διψήφιος αριθμός.

Άραγε πηγαίνει στο ωδείο; Είναι σε συγκρότημα; Πάντως ένα είναι σίγουρο: θα αφήσω κι εγώ μακριά μαλλιά και θα μάθω κιθάρα. Η γιαγιά δε μου απάντησε όταν της το είπα. Μάλλον αυτό με τα μαλλιά την πείραξε. Πέρσι, που ήμουνα πιο μικρός, ήθελε να μου κάνει χωρίστρα. «Ίδιος ο μπαμπάς σου», με καμάρωνε. Αυτό είναι πολύ αστείο γιατί ο μπαμπάς έχει πολύ λίγα μαλλιά, για την ακρίβεια δεν έχει μαλλιά. Από τότε κι εγώ αντιπάθησα τις χωρίστρες. Τα λούζω, λοιπόν, και τα ανακατεύω με τζελ.

Ξινόμηλο
11+ ετών

Ε΄ & ΣΤ΄ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Ιωάννα Μπαμπέτα

ΜΙΑ ΚΙΘΑΡΑ
ΚΑΙ ΠΟΜΕΣ
ΣΥΓΓΝΟΜΕΣ

Μια κιθάρα ήταν η αφορμή για να γνωριστεί ο Κωνσταντίνος με τον Πέτρο. Δυο παιδιά εντελώς διαφορετικά, με κοινή αγάπη όμως τη μουσική. Ο Πέτρος, πάντα λιγομίλητος. Ο Κωνσταντίνος, ένα συνηθισμένο εντεκάχρονο αγόρι. Πότε μάγκας, πότε αστείος, πότε κακός αλλά πάντα μπερδεμένος. Όταν γνωρίζει τη Μαρίνα, όμως, η κατάσταση περιπλέκεται.

Μια ιστορία γεμάτη μουσική, παρεξηγήσεις, όνειρα, απογοητεύσεις, καρδιοχτύπια και συγγνώμες.

Τυπώθηκε σε 100% ανακυκλωμένο χαρτί.

Μπανάνι

2-4 ετών

Φραουλίτσα

5-6 ετών

Βιτόμωρο

7-8 ετών

Λιχτός

9-11 ετών

Ξινόμηλο

11+ ετών

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΙΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-618-01-0393-9

9 786180 103939

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΜΕ: 13530